

Antidogma - Obama és a birodalmi háború ára

2011 február 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

2009. december 10-én, amikor átvette a Nobel-békedíjat Oslóban, Barack Obama megígérte, hogy 2011. július elejére kivonják az amerikai csapatokat Afganisztánból. A legutóbbi G20-as csúcsértekezlet után azonban az amerikai elnök visszavonta ígéretét, s?t elítélte azok „megszállottságát”, akik véget akarnak vetni az afganisztáni háborúnak.

Már nemcsak hogy szó sem esik a csapatok kivonásáról, de úgy t?nik, hogy ennek a háborúnak örökké kell tartania, a nemzetközi megszálló er?k növekv? veszteségei és nehézségei ellenére is.

Az amerikai er?k afganisztáni f?parancsnokának, McCrystal tábornoknak a leváltását kommentáló június 26-i közleményében Kari Juszuf Ahmadi, az Afganisztáni Iszlám Emirátus szóviv?je megállapította, hogy ez „az idegen megszállók afganisztáni kudarcának természetes és logikus következménye, és bárkit is nevezzenek ki ugyanerre a posztra, ugyanezen következményekkel számolhat, mert az afgán nép sohasem fogja engedni, hogy az ellenséges er?k gy?zedelmeskedjenek”. Az afgán ellenállás szóviv?je szerint ugyanis „McCrystalt nem a sajtóban megjelent szavai, hanem a mudzsahedek által aratott gy?zelem miatt távolították el, amely lehet?vé tette az ellenség visszaszorítását és végeredményben kudarcra kárhoztatta Obama új stratégiáját. Az amerikai elnök e stratégia kudarcának súlyát a hadseregre és különösképpen McCrystal tábornokra akarja hárítani, hogy saját magát és az ?t támogató nemzetközi maffiát (vagyis a koalíciós er?ket – G. I.) megmentse a leb?gést?l.

Obama és McCrystal példátlan brutalitású hadm?veleteket hajtott végre, a civil lakosságot sújtó véres merényletekt?l sem riadva vissza, hogy aztán ezeket a mudzsahedinek számlájára írva diszkreditálni lehessen az idegen megszállók ellen harcoló ellenállókat”. Obama az Egyesült Államok megromlott gazdasági egészségének helyreállítása érdekében hozott fontos döntésnek min?sítette a kongresszus elé terjesztett 3800 milliárd dolláros költségvetési csomagot, holott valójában csupán egy újabb er?s dózisról volt szó, amelyet egy igen veszélyes drogtól, az adósságtól függ? betegnek adtak.

Birodalmak egész sora bukott már bele a terjeszkedésüket követ? esztelen költségvetési politikába – legutóbb a Szovjetunió. Washington költségvetési hiánya (vagyis az adóbevételekb?l származó bevételek és kiadások különbözete) ez évben el fogja érni az 1600 milliárd dollárt, és ezt az orbitális összeget az USA f?leg Kínától és Japántól fogja kölcsön kérni, amelyeknek már így is csaknem ugyanennyivel tartozik. Csupán az adósság szolgáltatási költsége 250 milliárdba fog kerülni.

2010-ben az amerikai hadibüdzsé teljes összege megközelíti az ezermilliárd dollárt. Ez magában foglalja a Pentagon költségeit, vagyis 880 milliárd dollárt, amelyhez hozzá kell adni a titkos „fekete programok” finanszírozására el?irányzott mintegy 70 milliárdot, az Izraelnek és a legh?ségesebb csatlósállamoknak (Egyiptom, Pakisztán, Kolumbia stb.) szánt katonai segélyek összegét, a külföldi intervenciókhoz mozgósított csaknem negyedmilliós zsoldossereg bérét, a veteránok nyugellátását és a mintegy kétszázezer alkalmazottat foglalkoztató 16 titkosszolgálat költségeit fedez? 75 milliárdot (ez Kanada teljes védelmi költségvetésének csaknem négyszerese).

Az eddig több mint ezermilliárd dollárt felemészt? iraki és afganisztáni háború az idén további 200-250 milliárdot fog elvinni a rejtett és közvetett költségekkel együtt. Obama döntése, miszerint 30 ezer f?vel megnöveli az Afganisztánban állomásozó megszálló er?k létszámát, 33 milliárd dolláros többletköltséget eredményez, amely meghaladja Németország teljes védelmi kiadását. Persze a hadiipari vállalkozások részvényeinek árfolyama fellendült a Nobel-békedíjas Obama „takarékossági” programjának bejelentése után. Dacára azonban a hadi és felderítési kiadások szüntelen növekedésének, az amerikai munkanélküliségi ráta megközelíti a 10 százalékot, az USA gazdasága pedig továbbra is gyengélkedik, olyannyira, hogy mára a nyugati félgömb beteg emberévé és rokkant gazdaságává vált, az egykori Oszmán Birodalom mintájára.

Ma a Pentagon képviseli a világ katonai kiadásainak felét, és ha ehhez hozzávesszük Amerika szövetségesei, a NATO-országok, Japán és Dél-Korea hadibüdzséit, akkor ez az összeg eléri a 75 százalékot. Kína és Oroszország együttesen sem költik el fegyverkezésre az amerikai hadikiadások 10 százalékát. Napjainkban az USA a világ 50 országában 750 katonai támaszponton félmillió katonát állomásoztat, köztük 116 ezret Európában, százezret Japánban és Dél-Koreában. Katonai kiadásai felemésztik a szövetségi kiadások csaknem egyötödét, az összes adóvételeknek pedig legalább 44 százalékát. A Bush-kormány idején a kölcsönökb?l finanszírozott iraki és afganisztáni háborúk több mint 25 ezer dollárjába kerültek minden egyes amerikai családnak.

Bushhoz hasonlóan Obama is további eladósodás útján finanszírozza az imperialista háborúkat, az egész nemzet hitelkártyájára terhelve azokat, amely pedig már elérte az engedélyezett limitet. A számlát a jöv? nemzedékek fogják fizetni. Ez a póker, amelyet az amerikai establishment játszik, a politikai becstelenség csúcsa. Amerika háborúit az adókból kellene fedezni, nem pedig könyvelési csalással. Ha ugyanis az amerikai adófizet?knek a saját zsebükb?l kellett volna állniuk az iraki és afganisztáni háborúk cechjét, akkor ezek már régen befejez?dtek volna.

Mostanra az Egyesült Államok birodalmi ambícióinak szakítópontjához érkezett. Katonai kiadásai és az adósságszolgálat költségei valósággal felfalják gazdaságát, világhatalmának valóságos alapját. A hanyatló Szovjetunión túlmen?en az USA egyre inkább az agonizáló brit birodalomra hasonlít, amelyet 1945-re gyakorlatilag agyonnyomott a második világháború folytatása végett felhalmozott gigantikus adósságpiramis, és így képtelenné vált arra, hogy továbbra is finanszírozza és védelmezze a birodalmat, noha a nagyravágyását nem adta alább. Az amerikaiak által kergetett birodalmi álom sem végz?dhet másként. Ez olyan történelmi szükségszer?ség, amely ellen nincs apelláta, és amelynek a bekövetkeztét legfeljebb késleltetni lehet, de meggátolni nem.

Gazdag István, demokrata.hu

Ajánló